

Sandefjord, 24. oktober 2011: vedtak i sak 145-2011.

Klager: NN

Innklaget: Alektum Inkasso AS, Postboks 2370, 3103 Tønsberg.

Saken gjelder: Om klagerne har fremmet innsigelse de burde fått vurdert før inkasso ble satt i verk. Om varslingen av kravet har vært korrekt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder restkrav i forbindelse med utflytting fra utleieleilighet. Det omfattet krav på husleie for mars 2009, samt perioden fra august til 20. desember 2010, rengjøring, skyldig gass samt omkostninger i forbindelse med begjæring om tvangsfravikelse, totalt kr 52 120. Til fratrekk kom utbetaling fra depositumkonto, kr 25 553,74. Det er fremmet innsigelse mot deler av hovedkravet. Totalt restkrav, inkludert kravet på inkassoomkostningene, opprettholdes av innklagede.

2. Saksforholdet

Grunnet ubetalt husleie ble begjæring om fravikelse fra leiligheten sendt høsten 2010. Leiligheten skal ha blitt fraflyttet frivillig 18.12.10, noe som medførte at begjæringen om fravikelse ble trukket. I brev 12.01.11 ble klagerne orientert av XX AS om at forvaltningen av leieforholdet var overtatt av dem, og at man på vegne av utleier oversendte krav etter avslutning av leieforholdet ihht leiekontrakt datert 16.10.08. Klager ble oppfordret til å betale nettokravet, kr 26566,26, snarest og senest 26.01.11. Det het avslutningsvis ”Dersom vi ikke mottar innbetaling, eller forslag til nedbetalingsplan, innen fristen vil saken oversendes til inkasso”. Klager ble videre oppfordret til å ta kontakt dersom noe var uklart.

Da betaling uteble, oversendte XX AS saken til innklagede som 10.02.11 sendte inkassovarsel på vegne av fordringshaver. Hovedkravet var her oppgitt til kr 52 120. Det ble vist til faktura med forfall 15.12.10.

Klager skal ha vært i kontakt både med innklagede og XX AS. Han skal da ha opplyst at kravet inneholdt feil utover det at depositumet ikke var trukket fra i inkassovarselet. E-post med innsigelse skal ha blitt sendt både XX AS og innklagede. Ny ”Purring/Inkassovarsel”, korrigert for depositumet, ble sendt 22.02.11.

Da betaling ikke var skjedd innen betalingsfristen i inkassovarselet, ble betalingsoppfordring, tillagt kr 1200 i inkassosalær, sendt.

Klager klaget til Inkassoklagenemnda 16.06.11. Klager viste til at det var fremmet innsigelser, men at disse ikke ble hensyntatt. Tilsvar fra innklagede ble gitt 29.06.11. Innklagede opprettholdt her kravet på så vel hovedkrav som kravet på inkassokostnader.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet de mottok fra XX AS inneholdt krav som huseieren ikke kunne kreve dem for. Det anføres at innklagede har ignorert flere av punktene i innsigelsen mot kravet, blant annet omkostningene i forbindelse med begjæringen om fravikelse, rengjøring, kostnader ved opprettelse av depositumskonto samt krav om husleiereduksjon i periode der utleier foretok utbedringer av leiligheten. Innsigelsene er ikke besvart, det er kun sendt nytt inkassovarsel fratrukket depositumet.

Innklagede fastholder kravet, også på inkassokostnader. Det anføres at brev av 12.01.11 ikke er faktura i saken, men et påkrav med spesifisert oppstilling av kravet. Nytt, korrekt inkassovarsel ble sendt etter at klagerne hadde ringt og opplyst at kravet var for høyt og at det skulle være kr. 26 566,26. Videre anføres det at det udaterte brevet til Alektum team 2 ikke er mottatt. Det skal heller ikke være fremsatt andre innsigelser, verken på telefon, mail eller post, før henvendelsen fra Inkassoklagenemnda kom. Det er derfor ikke tatt hensyn til noen av disse punktene i saksbehandlingen.

3. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 26. september 2011 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven. Loven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav, men inneholder ikke regler om hvordan det underliggende sivilrettslige forhold skal løses. Dette er et spørsmål som hører under domstolene. I slike saker tar nemnda derfor ikke endelig stilling til hovedkravet, men bare om det er grunnlag for inkassokostnader. En vurdering av holdbarheten av hovedkravet og de innsigelser som er gjort gjeldende, kan da likevel få betydning.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Etter § 17 andre ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves når skyldneren hadde innsigelse som det var ”rimelig grunn” til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk og innsigelsen er fremsatt i tide.

Klagers innsigelse til kravet gjelder en rekke forhold som etter klagers mening medfører at kravet er for høyt. Depositumet var dessuten ikke trukket fra ved utsendelse av inkassovarsel. Det er fremlagt udatert notat stilet til ”Alektum, team 2” der det er fremmet innsigelse mot flere poster i kravet. Det er blant annet fremmet innsigelse mot krav på dekning av utgifter til rengjøring begrunnet med at de vasket seg ut i henhold til hvordan det var da de flyttet inn. Gass skal være fakturert klagerne direkte, og skal derfor ikke betales til fordringshaver. Det er videre protestert mot at klagerne er belastet kostnadene med opprettelsen av depositumkontoen samt kostnadene ved fravikelsesbegjæringen.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at nytt inkassovarsel ble sendt etter at innklagede var gjort oppmerksom på at depositumet ikke var trukket fra på det første inkassovarselet. Innklagede bestrider å ha mottatt innsigelser utover dette forholdet. Fremlagt logg over e-poster dokumenterer imidlertid at det har vært kontakt mellom partene og ytterligere innsigelser mot kravet har vært et tema. Nemnda legger derfor til grunn at innsigelsene er fremsatt overfor innklagede før inkasso ble iverksatt. De er altså fremsatt i tide.

Nemnda legger til grunn at flere av punktene gjelder krav om reduksjon på bakgrunn av forhold tilbake til etableringstidspunktet for leieavtalen. Omkostningene vedrørende tvangsfravikelsen er lovlige kostnader påløpt i forbindelse med rettslig innfordring av kravet. Gassregningen er fakturert klagerne, men da kravet ikke ble betalt, ble det dekket av fordringshaver som krever beløpet refundert av klagerne. Nemnda er etter dette kommet til at innsigelsene utover feilen med depositumet åpenbart er grunnløse, og de kan derfor ikke føre frem.

Nemnda har videre, på eget initiativ, vurdert innklagedes inkassovarsel mot gjeldende regelverk. Inkassoloven § 9 inneholder ingen krav om at det skal opplyses at omkostninger kan påløpe ved en inkassosak slik det fremgår av inkassoloven § 10 for betalingsoppfordringer. Etter § 10 skal betalingsoppfordringen angi at unnlatt betaling kan føre til ytterligere kostnader for skyldneren og til rettslig inndrivning. I NOU 1983:8 er kravene til spesifisering vurdert. Det er konkludert med at det ikke kan kreves at det presist angis hvilke kostnader som vil påløpe. Det er tilstrekkelig å nevne at det vil påløpe ytterligere kostnader som kan bli belastet skyldneren. Det presiseres at det ikke under noen omstendighet må oppgis uriktig høye kostnader eller gis inntrykk av at dette er kostnader skyldneren må bære uavhengig av sakens utfall. Finanstilsynet har i sin tilsynspraksis innrettet seg etter dette, og har også lagt til grunn at verken inkassovarsel eller betalingsoppfordring skal formuleres slik at

det uten videre påløper inkassokostnader (etter lett eller tung sats) ved unnlatt betaling innen de lovpålagte frister. Begrunnelsen for dette er at dersom skyldner fremmer innsigelser mot kravet som han har rimelig grunn til å få vurdert, foreligger det ikke erstatningsplikt for inkassokostnader.

I innklagedes inkassovarsel heter det blant annet ”Nedenfornevnte krav står ubetalt og De gis herved en siste frist på 14 – fjorten dager fra dags dato til å gjøre opp kravet. I motsatt fall vil saken bli registrert som inkassosak hvorefter inkasso-omkostninger vil påløpe.....”. Etter nemndas syn er innklagedes inkassovarsel formulert på en slik måte at det kan oppfattes slik at skyldneren, uten videre, påføres ytterligere omkostninger dersom inkasso iverksettes, jf. særlig at ”*inkasso-omkostninger vil påløpe.*” Etter nemndas syn påfører dette klageren et urimelig påtrykk i strid med inkassoloven § 8.

Nemnda er etter dette kommet til at det foreligger brudd på inkassoloven § 8, og at klagers erstatningsplikt for de utenrettslige inkassoomkostningene er bortfalt etter inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Vedtaket er enstemmig.

4. Vedtak:

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader i saken.

Rune Jensen
Leder av Inkassoklagenemnda